



Slovenska
filharmonija



Sezona
2025|26

***Marilyn
Monroe***



SOS 4

Sodobne
orkestrske
skladbe

20. maj 2026 ob 19.30
Cankarjev dom, Gallusova dvorana

Marilyn Monroe

Orkester Slovenske filharmonije

Emilio Pomarico
dirigent

Marianne Croux
sopran

Shizuyo Oka
basetni rog

Céline Steiner
viola d'amore

Sanhayea Song
koncertna mojstrica

Spoštovani,

obveščamo vas, da skladba *Three questions with two answers (Tri vprašanja z dvema odgovoroma)* Luigija Dallapiccole zaradi tehničnih razlogov ne bo izvedena.

Zahvaljujemo se za razumevanje.



ARS

Koncert snema in neposredno prenaša
program Ars – 3. program Radia Slovenija.

Brice Pauset (1965)

Portraits of Marilyn Monroe

Portreti Marilyn Monroe

Prvi portret

Drugi portret

Četrty portret

Peti portret

Sedmi portret

Vito Žuraj (1979)

Automatones

Niccolò Castiglioni (1932–1996)

Caractères

Karakterji

I.

II.

III.

IV.

V.

VI.

VII.

VIII.

IX.



Brice Pauset je francoski skladatelj, ki v svojem delu pogosto vzpostavlja dialog med sodobno glasbo in slogi ter gradivi iz glasbene preteklosti. Njegovo glasbeno pot in skladateljska naziranja je izoblikovala tudi izvajalska praksa, je namreč izvrstni pianist in čembalist, ki veliko pozornosti namenja prav repertoarju t. i. stare glasbe. Zato ni nenavadno, da tudi njegov skladateljski opus znatno zaznamuje zanimanje za starejše glasbene, pa tudi literarne forme, ki jih poslušča skozi prizmo sodobne zvočne krajine in s tem modernistično osvobojeni glasbeni jezik postavlja v napet odnos s preteklim. Povedno je, da se v komornem opusu pogosto loteva starih oblik, denimo kanonov, variacij in baročnih plesov.

Opisani postopki nakazujejo standardna postmodernistična naziranja: zgodovine postmodernistična misel ne obravnava več kot sklenjen narativ o preteklih dogodkih, temveč prav zaradi svoje narativne narave predpostavlja nujen subjektivni vpis v njeno ubesedenje. Preteklost, zgodovina tako postane le zaloga gradiv, ki jih lahko mobiliziramo za soočanje z razpršenostjo, razsrediščenostjo sedanjosti, pri čemer ni važno, od kod, kdaj ali iz katerih družbenih sfer je to gradivo vzeto. V delu ***Portraits of Marilyn Monroe*** (*Portreti Marilyn Monroe*, 2024) se tako Pauset loti soočenja dveh »pop« ikon, Hamleta in Marilyn Monroe, ki ju združi prek teoretske razprave Marca Shella o fenomenu jecljavosti. Tako Hamlet kot Marilyn Monroe, slednja sploh v svojem malo znanem opusu poezije, se ukvarjata z izrekljivostjo, težavnostjo izjavljanja, osebnostno razklanostjo, ki se kaže tudi v samem jeziku – prav jecljanje je tovrstna motena, preprečena artikulacija, ki na ravni besedila in glasbe deluje kot znak razpada koherentnega subjekta.

Naslovna junakinja je paradigmatični primer razcepljenosti na medijsko podobo morda sploh največje popkulturne ikone 20. stoletja in subjekt z globokim osebnim doživljanjem, ki s svojo podobo ne more nikoli sovpasti. Medij, v katerem je zvezdnica to svojo izkušnjo razkrivala, je bila med drugim prav njena poezija. Pauset se osredotoči predvsem na eliptično in fragmentirano formo te poezije, ki jo razume kot poskus celjenja prepada med Marilyn Monroe in Normo Jeane Mortenson, in to prevzame kot izhodišče za skladbo. Skladatelj je zapisal takole: »Vsako pesem Marilyn Monroe sem vzel in jo ‚prekril‘, kakor palimpsest, z odlomki iz tragedije *Hamlet*, pri čemer ti odlomki od besede do besede prevzemajo metrično strukturo, pomen in izreko izvirnika. Tako nastane posebna anahronistična situacija: elizabetinsko gledališče izraža misli in dvome zvezdnice – zvezdnice, ki je bila sama zamaknjena iz svojega časa in je nameravala zapustiti Hollywood, da bi ustanovila produkcijsko družbo, posvečeno Shakespearovim tragedijam.«

Delo je zasnovano kot niz več »portretov« (poliptih), brez enotne pripovedne linije. Vokalni part združuje različne načine podajanja besedila (petje, govor, deklamacija), orkester pa tvori samostojno zvočno plast, v kateri se različni portreti iste figure nizajo brez jasne narativne kontinuitete ali katarze.

Vito Žuraj, rojen v Mariboru, sodi med vidnejše glasove sodobne evropske glasbe in je hkrati med redkimi slovenskimi skladatelji srednje generacije, ki se je uveljavil v središču nemškega prostora nove glasbe, ne da bi pri tem izgubil stik z okoljem, iz katerega izhaja. Študiral je v Ljubljani, nato v Dresdnu, zatem pa v

Karlsruheju pri Wolfgangu Rihmu, enem sploh najvplivnejših kompozicijskih pedagogov svoje generacije v Nemčiji, kjer je ob tem zaključil še drugi magistrski študij iz računalniške glasbe. Ta dvojna usmeritev, na eni strani v izrazno glasbeno govorico, na drugi v algoritmične kompozicijske postopke, ga je oblikovala v skladatelja z izjemnim tehničnim razponom, ki pa se komponiranja redko loteva povsem akademsko: njegove simfonične skladbe poganja gesta, težnja po virtuoznem izrabljanju orkestrskega aparata ter razširjenih tehnik in efektov, ki jih ta omogoča. Za svoje delo je bil doslej že večkrat nagrajen, med drugim z nagrado Claudio Abbado Akademije Karajan Berlinskih filharmonikov, pa tudi s Prešernovo nagrado, njegova dela pa izvajajo najprominentnejši ansambli za sodobno glasbo ter simfonični orkestri svetovnega ranga.

Leta 2023 je skladbo **Automatones** krstno izvedel prav eden takih – v sklopu cikla za sodobno glasbo Musica Viva v Münchnu se je s partituro spopadel Simfonični orkester Bavarskega radia pod taktirko velikega maestra sira Simona Rattla; decembra lani je pri založbi dotičnega radia izšla še koncertna zgoščanka. O skladbi je Žuraj pripomnil: »Automatones so bile kovinske gibljive figure živali, ljudi in pošasti, ki sta jih ustvarila božanski kovač Hefajst in atenski mojster Dedal. Najbolj drzne med temi avtomati – med njimi kavkaški orli, zlate sirene in bronasti biki – naj bi bile sposobne razmišljati in čutiti kot ljudje. V enem od mitov Herakles, ko obišče Dedalovo delavnico, eno od teh figur uniči, ker je zmotno mislil, da ga je napadla prava oseba. Tu imamo torej veterana umetne inteligence – teme, ki danes oblikuje svet kot še nikoli prej. Za UI stoji izjemno občutljivo ‚samonaučno‘ računalniško programiranje, kar me je spodbudilo k ustvarjanju zvočnih iluzij neskončnih tonskih sekvenc ali

ritmičnih pospeškov, pa tudi k rabi različnih vrst motorične spretnosti. Toda ali bi morala umetna inteligenca tudi 'čutiti' – ali pa je to le vprašanje časa?« *Automatones* se torej ukvarjajo z aktualno temo, s katero si je skladatelj razmeroma domač – čeravno pri komponiranju generativne umetne inteligence ni uporabil, pa mu je jasno, da je glasba oziroma skladanje do neke mere vedno algoritmični proces, s čimer se je ukvarjal tudi študijsko. Svoje slišanje antičnih avtomatov predstavi skozi sedem kontrastnih razdelkov – divji ostinati se skozi postopoma umikajo vse bolj melodioznim, skorajda spevnim konturam.

Čeprav gre za vsaj generacijo mlajšega italijanskega skladatelja od Luigija Dallapiccole, je tudi na glasbo **Niccolòja Castiglionija** odločilno vplivalo srečanje z glasbenim jezikom druge dunajske šole. Na slovitih povojnih poletnih tečajih v Darmstadt ga je, dotlej šolanega v neoklasicističnem jeziku pod močnim vplivom Stravinskega, takisto povsem prevzela Webernova redkobesedna glasba. In prav tako kot Dallapiccolo ga ta ni vodila v nadaljnje zaostrovanje serialističnih postopkov, temveč v iskanje barvnih odtenkov ter ekspresivnega naboja tovrstne pisave. Tudi zato je ob Webernu kot svoj navdih vedno znova navajal med drugim tudi glasbo Franza Schuberta.

Skozi svoj zreli opus se je začel postopoma umikati stopnjevani izraznosti, obenem pa se je začel ponovno ozirati k tonalni govorici, kar je mogoče razumeti tudi v njegovi globoki ljubezni do srednjeveških interpretacij platonistične filozofije ter natančnega študija takratne glasbe, predvsem možnosti, ki jih je skladatelj ponujal srednjeveški in renesančni kontrapunkt. Kljub premenam njegovega glasbenega jezika

pa se Castiglioni nikoli ni povsem odpovedal aforistični obliki, preglednosti, predvsem pa jasnosti in barvitosti glasbene fakture, kar povzema moto *Il rumore non fa bene. Il bene non fa rumore*, Hrup ne prinaša [nič] dobrega, dobro ne povzroča hrupa, iz zadnjega stavka njegovega velikega dela *Inverno in-ver*. V svojem poznem opusu se je tudi Castiglioni še izraziteje predal postmodernističnemu poigravanju z zgodovino, paradoksom in citiranjem.

Delo **Caractères**, *Karakterji* izhaja prav iz obdobja, v katerem je Castiglioni na novo premišljeval in osmišljeval svojo kompozicijsko prakso. Muzikologi ga uvrščajo v serijo sedmih skladb, nastalih med letoma 1960 in 1966, ko skladatelj opusti čvrsto oporo v darmstadtskem serializmu in začne iskati povsem svoj glas. V neobjavljeni estetski razpravi *Mala svečana poetika (Petite poétique solennelle)* iz leta 1963, torej leto pred nastankom *Karakterjev*, je zapisal, da mora njegova glasba znova pridobiti *spessore e solidità*, debelino in trdnost. V tem oziru lahko tudi beremo naslov – v skladbi Castiglioni torej raziskuje različne odtenke in profile materialnosti zvočnega.


Za obujanje Castiglionija kot prominentnega skladateljskega glasu italijanske nove glasbe je med drugimi zaslužen tudi nocojšnji dirigent Emilio Pomarico. Ne le da njegove skladbe redno uvršča na svoje sporede, ob tem se je v podnaslovu svojega *Koncerta za 24 glasbil*, ki ga je predlani krstil ansambel Klangforum Wien, sklical prav na Castiglionijeve *Karakterje*.


Lovrenc Rogelj



Hvala, ker nas podpirate.

Erazem Žganjar
flavtist

 Zavod
Vse bo v redu

 europlakat

DELO

MØBILIZE
FINANCIAL SERVICES

HITRADIO
center 

SiolNET.



in2

mladi-upi.si

 COMTRADE
SYSTEM INTEGRATION

 GENEPLANET

Brice Pauset

Portreti Marilyn Monroe

Prvi portret

William Shakespeare; prevedel Oton Župančič

Življenje.

To bo kaj kmalu: vmesni čas je moj;
in to življenje gre, ko rečeš »ena«.

Kadar vroča strast divja,
ko mraz sam prav tako gori
in pamet slo zapeljuje v greh.

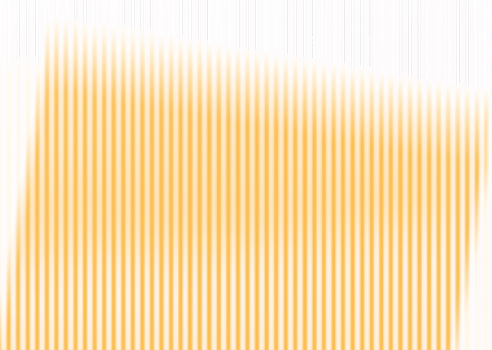
Z ovinkanjem, krog ogla najdemo
po krivih potih svoje ravne cilje.

Drugi portret

William Shakespeare; prevedel Oton Župančič

O prsi, črne kakor smrt!
O duša v zankah,
v borbi za prostost
zapletaš se še bolj!

Pred kratkim – a sam ne vem, zakaj –
me je minila vsa veselost,
opustil sem vse svoje običajno delo.



Četrty portret

Marilyn Monroe; prevedla Tisa Mrhar

Speči kamni ...
Zrla bom vate
nad robom obzorja.
Moj prostor
te vabi ...
... neštete zgodbe,
ki se pogosto začenjajo ...
neznosen strah
... objemi ljubezni.

Peti portret

William Shakespeare; prevedel Oton Župančič

O, igralce imamo, ki sem jih videl igrati ali slišal,
kako so jih drugi hvalili,
in kateri so se tako ščeperili in rulili,
da se mi je zdelo,
kakor da bi bil kak pomočnik matere narave
poskusil delati ljudi,
pa so se mu pokazili,
tako ostudno so posnemali človeštvo.

Sedmi portret

William Shakespeare; prevedel Oton Župančič

Oh, vzdrži mi, srce;
ne ostarite, kite,
mi na mah,
držite me čvrstó.
Da naj te pomnim!
Dà, ubogi duh,
iz zapiskov svoje pameti
izbrišem vse neznatne, prazne zgodbe.



PVC 6

Pretežno
vokalni
cikel



Slovenska
filharmonija



Foto: Dejan Bulut

26. maj 2026
ob 19.30

**Stephen
Layton**

Predkoncertni pogovor
ob 18.30

Slovenska filharmonija
Dvorana Marjana Kozine

Z angleškim podpisom



Zbor Slovenske filharmonije
Stephen Layton dirigent
Harrison Cole orgle
Hadley | Stanford | Britten | Elgar |
Dove | MacMillan | Finzi

 SMS 6 Same
mogočne
skladbe



Slovenska
filharmonija



Foto: Marco Borggreve

Jean-Guihen
Queyras

28. in 29. maj 2026
ob 19.30

Brez zavor

Cankarjev dom
Gallusova dvorana



Orkester Slovenske filharmonije
Duncan Ward dirigent
Jean-Guihen Queyras violončelo
Ramovš | Dvořák | Walton

Emilio Pomarico

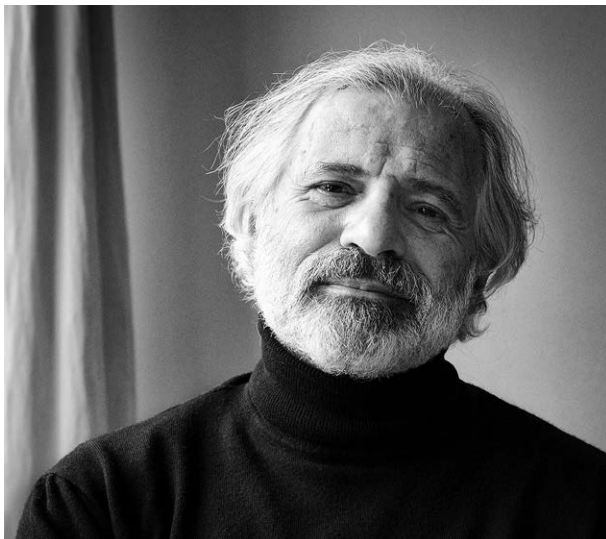


Foto: Valentina Agostini

Italijanski dirigent in skladatelj **Emilio Pomarico**, rojen v Buenos Airesu, je trenutno eden najpomembnejših interpretov sodobne glasbe.

Kot predan podpornik izvajanja glasbenih del 20. in 21. stoletja se posveča promoviranju še neuveljavljenih skladateljev mlajših generacij, obenem pa tesno sodeluje z najprominentnejšimi skladatelji našega časa, kot so Emmanuel Nunes, Luigi Nono, Wolfgang Rihm, Georg Friedrich Haas, Brian Ferneyhough, Hans Zender, Luciano Berio in Georges Aperghis. Njihova dela je z zasedbo Klangforum Wien, Simfoničnim orkestrom Bavarskega radia, Novimi vokalnimi solisti iz Stuttgarta in drugimi izvajal v Operi Garnier in Operi Bastille, Berlinski filharmoniji, gledališču Teatro Colón, Kölnski filharmoniji ter na mnogih najpomembnejših glasbenih festivalih.

Poleg tega je zelo dejaven na opernem področju. Vodil je uprizoritve del Helmuta Lachenmanna, Mortona Feldmanna, Albana Berga, Salvatora Sciarrina, Johannesesa Marie Stauda, Philippa Boesmansa, Hansa Zenderja, Francesca Filideija, Bricea Pauseta, Bernharda Langa in Gustava Mahlerja ter pri tem sodeloval s priznanimi režiserji, na primer Robertom Wilsonom, Romeom Castelluccijem, Achimom Freyerjem, Joëlom Pommeratom, Christianom Spuckom in Philippom Quesnom, ter vodilnimi orkestri in opernimi hišami, kot so Simfonični orkester Frankfurtskega radia, Filharmonični orkester Francoskega radia, Dijonska opera, pariška Komična opera, Nacionalna opera Nancyja in Lorene, Théâtre du Châtelet, Hamburška državna opera in Züriška opera.

Med letoma 2017 in 2018 je zasedal mesto rezidenčnega dirigenta zasedbe Ensemble Resonanz iz Hamburga, s katerim je med drugim z deli Georga Friedricha Haasa, Albana Berga in Béle Bartóka nastopil na slavnostnem odprtju Male dvorane Filharmonije na Labi, koncertiral pa je tudi že s Simfoničnim orkestrom Jugozahodnega nemškega radia, Nacionalnim orkestrom iz Lyona in Tokijskim simfoničnim orkestrom.

Posnetke z izvedbami del, pri katerih je sodeloval kot dirigent, so izdale založbe Kairos, Neos, Wergo, ECM, AEOM in Col Legno, pri založbi Zeitklang pa je izšla zgoščenka z njegovimi avtorskimi skladbami.

Marianne Croux

V letošnji sezoni bo sopranistka **Marianne Croux**, pevsko odkritje leta 2017 po mnenju francoske organizacije ADAMI in nagrajenka Tekmovanja kraljice Elizabete v Bruslju leta 2018, koncertirala z Orkestrom iz Caena in Orkestrom »la belle image« iz Épinala, nastopila v Hiši glasbe v Nanterru ter v Nacionalni operi Capitol iz Toulousa, v Dijonski in Lyonski operi pa upodobila Donno Anno (Mozart, *Don Giovanni*), Micaëlo (Bizet, *Carmen*) in Irmo (Charpentier, *Louise*). V prejšnji sezoni je vlogo Donne Anne odigrala tudi v gledališču Théâtre de l'Athénée, poleg tega je z Zborom in Orkestrom Balthasar Neumann koncertirala v Filharmoniji na Labi, izvedla koncert za Radio Classique ter nastopila na festivalih v Aix-en-Provenceu in Evianu.

Kot operna pevka je že stala tudi na odrih Opere v Massyju, Toulonske opere, Opere Garnier in Opere Bastille, Opernega gledališča v Rimu in Kraljevega gledališča v Compiègneu. V teh prestižnih glasbenih ustanovah je poustvarila več glavnih vlog iz oper *Pogovori karmeličank* (Poulenc), *Cavalleria rusticana* (Mascagni), *Glumači* (Leoncavallo), *Obrat vijaka* (Britten), *Ifigenija na Tavridi* (Gluck), *Elektra* (Strauss), *Janko in Metka* (Lehman, Cordoliani) ter *Svatba* (Stravinski).

Pogosto se udeležuje tudi kot koncertna pevka, med drugim je sodelovala s Simfoničnim orkestrom Bavarskega radia in Nacionalnim orkestrom Île-de-France.

Shizuyo Oka

Shizuyo Oka je na Pariškem glasbenem konservatoriju z odliko dokončala tako študij klarineta v razredu Michela Arrignona kot študij basklarineta v razredu Jeana-Noëla Crocqa ter poleg tega z najvišjimi ocenami diplomirala iz komorne igre. Mnogi najvidnejši sodobni skladatelji, med njimi György Kurtág, Mark Andre in Alberto Posadas, so svoje skladbe posvetili prav njej.

Kot solistka je Shizuyo Oka nastopila z več vodilnimi orkestri, kot so Simfonični orkester Berlinskega radia, Simfonični orkester Bavarskega radia, Tokijski simfonični orkester, Luksemburški filharmonični orkester in Simfonični orkester Radiotelevizije Španija.

Med letoma 2000 in 2001 je bila članica ansambla Silk Road, ki ga je ustanovil violončelist Yo-Yo Ma, od leta 1998 pa je članica zasedbe Ensemble Recherche.

Predano se posveča tudi izobraževanju mladih glasbenikov. Z zasedbo Ensemble Recherche poučuje na univerzah širom Evrope, med drugim v Salzburgu, Essnu, Bremnu, Rostocku, Luganu in Weimarju, več mojstrskih tečajev je na Japonskem, v Mehiki, Moskvi, Ukrajini, na Kitajskem, v Južni Ameriki in Združenih državah Amerike organizirala tudi sama. Poleg tega od leta 2003 sodeluje v izobraževalnem projektu Ensemble-Academy Freiburg, ki ga je Ensemble Recherche soustanovil s Freiburškim baročnim orkestrom, od leta 2023 pa predava tudi na Darmstadtskih poletnih tečajih.

Céline Steiner

Céline Steiner, glasbenica francosko-nemških korenin, igra na violino in violo d'amore, poleg tega se uspešno udejstvuje tudi kot skladateljica.

Violino je pod mentorstvom Anne Katharine Schreiber in Gottfrieda von der Goltza študirala na Visoki šoli za glasbo v Freiburgu, kompozicijo pa na Pariškem konservatoriju v razredu Bricea Pauseta in Frédérica Durieuxa.

Nastopila je že v dvorinah več prestižnih glasbenih ustanov, med drugim v Dijonski operi in Koncertni dvorani v Metz.

Leta 2016 je soustanovila ansambel Akademija kozmopolitov (L'Académie des Cosmopolites), s katerim pravkar snema prvo zgoščenko, posvečeno osmim violinskim sonatam Heinricha Bibra, ki bo izšla leta 2027.

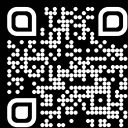
Obenem se redno posveča tudi skladanju. Njene skladbe so zazvene na festivalih, kot so Donaueschingenski glasbeni dnevi in Festival Slowind, izvajali pa so jih že mnogi vodilni ansambli za sodobno glasbo, kot na primer NewEars, Recherche in Surplus, ter Orkester Visoke šole za glasbo v Freiburgu.

Njena opera *Malina* je bila leta 2019 premierno izvedena v Gledališču Freiburg, več njenih skladb pa je prvo izvedbo dočakalo tudi v Pariški filharmoniji.



Slovenska
filharmonija

Vpis abonmajev 26|27 *Barvito*



T 01 24 10 810

E info@filharmonija.si

www.filharmonija.si

 **triglav**

generalni
pokrovitelj

Možnost spletnega nakupa!

Maj, junij 2026

PVC 6

Z angleškim podpisom

26. maj 2026 ob 19.30

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Zbor Slovenske filharmonije

Stephen Layton *dirigent*

Harrison Cole *orgle*

Spored: **Hadley, Stanford, Britten, Elgar, Dove,
MacMillan, Finzi**

SMS 6

Brez zavor

28. in 29. maj 2026 ob 19.30

Cankarjev dom, Gallusova dvorana

Orkester Slovenske filharmonije

Duncan Ward *dirigent*

Jean-Guihen Queyras *violončelo*

Spored:

Primož Ramovš: Sinfonietta

Antonín Dvořák: Koncert za violončelo in orkester
št. 2 v h-molu, op. 104

William Walton: Simfonija št. 1 v b-molu

VIP 5

Mediterranska melanholija

5. junij 2026 ob 19.30

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Zbor Hrvaške radiotelevizije

Tomislav Fačini *dirigent*

Pavao Mašić *orgle*

Marta Meštrović *oboa*

Vedran Kocelj, Ivan Medi *trobenta*

Hrvoje Sekovanić, Krunoslav Benko,

Francesco Mazzoleni *tolkala*

Spored: **Pärt, Bergamo, Kuljerić, Parać**

FKK 6

Za mlade, 2. del

11. in 12. junij 2026 ob 19.30

Cankarjev dom, Gallusova dvorana

Orkester Slovenske filharmonije

Kahi Solomnišvili *dirigent*

Patricija Avšič *violina*

Spored:

Pavle Merku: Concertino za mali orkester

Jean Sibelius: Koncert za violino in orkester
v d-molu, op. 47

Ludwig van Beethoven: Simfonija št. 7 v A-duru,
op. 92



Slovenska
filharmonija

www.filharmonija.si

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je
Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske
filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.



generalni pokrovitelj
koncertne sezone 2025/26

Pokrovitelja in donatorja azijskega gostovanja:



generalna pokroviteljica
azijskega gostovanja

Pokrovitelj:



Donatorja:



Partner:



Medijski pokrovitelji:



Sio1NET.



Koncertni list Slovenske filharmonije

Sodobne orkestrske skladbe – SOS 4

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktor Slovenske filharmonije in
umetniški vodja OSF: Matej Šarc

Umetniški vodja ZSF: Sebastjan Vrhovnik

Avtor spremne besede: Lovrenc Rogelj

Jezikovni pregled: Ana Kodelja

Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.

Prelom: Vlado Trifkovič

Ljubljana, maj 2026

Če želite prejemati redna e-obvestila
o programu Slovenske filharmonije,
sporočite svoj e-naslov na
info@filharmonija.si.



Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum



@slofilharmonija

Redakcija koncertnega lista je bila končana
18. maja 2026.

ISSN 2350-5117